

Arrest

nr. 311 358 van 13 augustus 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 Brugge

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 april 2024.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI loco advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij, die verklaart afkomstig te zijn uit Afghanistan, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 25 januari 2024, waarbij haar huidig derde verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft de verzoekende partij naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze weigering is gebaseerd op de vaststelling dat de verzoekende partij niet heeft voldaan aan de op haar rustende medewerkingsplicht vermits er geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde Afghaanse nationaliteit. Omdat er geen geloof kan worden gehecht aan haar bewering dat ze afkomstig zou zijn uit Afghanistan, kan er ook geen geloof worden gehecht aan haar aangehaalde nood aan bescherming aangezien deze onlosmakelijk verbonden is met haar regio van herkomst. De verzoekende partij haalt tevens aan in haar eerste verzoek om internationale bescherming dat ze tussen het grensgebied van Turkije en Bulgarije door haar smokkelaar werd verkracht en dat ze vreest te worden verstoten door haar vader en andere Afghanen in het opvangcentrum als dit aan het licht komt. De commissaris-generaal merkt hier echter op dat de verzoekende partij geen zicht biedt over haar identiteit, nationaliteit en persoonlijke situatie bij terugkeer waardoor ze niet toelaat een beoordeling van dit element voor haar terugkeer te maken en ze geen nood aan bescherming aannemelijk maakt, haar vrees voor de reactie van haar omgeving louter hypothetisch is daar ze te allen tijde tracht te voorkomen dat iemand het te weten komt en zij de enige is die hierover personen kan inlichten, ze nalaat aan te tonen dat het misbruik een impact heeft op haar huidig functioneren en er vraagtekens kunnen worden geplaatst bij het misbruik daar ze het opvangcentrum in Bulgarije heeft verlaten met dezelfde smokkelaar en dus het risico liep om opnieuw in een machteloze situatie van dezelfde smokkelaar terecht te komen. Verder stelt de commissaris-generaal dat haar neergelegde documenten niet van die aard zijn dat ze haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

In het kader van haar beroep bij de Raad tegen de beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, brengt de verzoekende partij naar voor niet de waarheid te hebben verteld over haar afkomst en verblijfplaatsen. Ze legt uit geboren te zijn in Pakistan en haar hele leven in Pakistan te hebben geleefd. Twee jaar voor haar vertrek is ze echter met haar hele gezin teruggekeerd naar Afghanistan. Ze meent echter wel dat haar vluchtrelaas waarom ze Afghanistan diende te ontvluchten nog steeds waarheidsgetrouw is. De Raad besluit echter in zijn arrest van 17 mei 2023 met nummer 289 058 dat de verklaringen van de verzoekende partij niet geloofwaardig zijn en er geen geloof kan worden gehecht aan haar Afghaanse nationaliteit. De verzoekende partij wordt dan ook de vluchtelingenstatus en subsidiaire bescherming geweigerd.

3. In het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming houdt de verzoekende partij vast aan haar vluchtrelaas en herhaalt ze de problemen die ze met haar oom in België heeft. Ze brengt verder haar verblijf in Afghanistan terug van twee jaar naar tweeënhalve maand.

Ter staving van haar beroep legt ze kopieën neer van de Afghan Citizen Cards van haarzelf, haar moeder en haar vader.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als 'nieuw elementen' die de kans aanzienlijk groter maakt dat de verzoekende partij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. De commissaris-generaal besluit in de bestreden beslissing tot haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk is in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal stelt op goede grond in de bestreden beslissing dat:

- haar verklaring dat ze slechts tweeënhalve maand in Afghanistan heeft verbleven alvorens te vertrekken slechts enkele maanden nadat ze bij de Raad had verklaard twee jaar in Afghanistan te hebben verbleven alvorens te vertrekken, haar geloofwaardigheid ernstig schaadt;*
- haar verblijf in Pakistan en ingekort verblijf in Afghanistan haar onwetendheid over Afghaanse etnische groepen, Afghaanse termen en dagdagelijkse aspecten over het leven in Afghanistan niet kan vergoelijken omdat er redelijkerwijs kan verwacht worden dat ze als Afghaanse vluchteling in Pakistan in aanraking is gekomen met de Afghaanse taal, gewoonten en gebruiken;*
- de Afghan Citizen Cards van de verzoekende partij, haar vader en haar moeder haar verblijf in Pakistan niet kunnen aantonen daar het slechts kopieën betreft die eenvoudig kunnen worden nagemaakt en daarom slechts een relatieve bewijswaarde hebben;*
- haar verklaringen over de problemen met haar oom reeds werden beoordeeld in het arrest met nummer 289 058 van 17 mei 2023 en dus niet kan worden beschouwd als een nieuw element die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.*

5. De commissaris-generaal heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en de documenten die de verzoekende partij aanbracht in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming en heeft deze afdoende onderzocht alsook zorgvuldig beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de commissaris-generaal op gemotiveerde wijze tot de conclusie dat de verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de commissaris-generaal vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. De verzoekende partij slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

De door haar neergelegde Afghan Citizen Cards zijn documenten die ze nog niet eerder in haar asielpprocedure heeft neergelegd en kunnen dus wel degelijk beschouwd worden als nieuwe elementen. De kernvraag is of deze documenten nieuwe elementen zijn die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. Na een grondig onderzoek van deze documenten kan worden besloten dat dit niet het geval is. Ten eerste maakt ze niet duidelijk in haar verklaringen of in het verzoekschrift op welke wijze zij of haar familie in het bezit is gekomen van deze documenten. Ten tweede stelt de commissaris-generaal terecht in de bestreden beslissing dat deze documenten slechts een beperkte bewijswaarde hebben omdat het kopieën betreft die eenvoudig kunnen worden nagemaakt. Ten derde betreffen deze kopieën niet de gehele Afghan Citizen Cards maar slechts één kant waardoor de volledige inhoud niet kan worden nagegaan. Ten vierde komt de geboortedatum van de verzoekende partij op de Afghan Citizen Card niet overeen met haar verklaarde geboortedatum. Na een grondig nazicht van de documenten in het administratief dossier blijkt trouwens dat ze doorheen haar procedure verschillende verklaringen over haar geboortedatum heeft afgelegd. Ten vijfde wordt de naam van haar vader op haar Afghan Cititzen Card vermeld maar deze naam komt echter niet overeen met de naam die op de Afghan Citizen Card van haar vader staat vermeld. Tenslotte wordt de bewijswaarde van deze documenten nog verder gerelativeerd door de vaststelling dat de Afghan Citizen Card van haar moeder stelt dat haar moeder een man is. Verder beperkt ze zich in haar verklaringen tot te stellen dat ze slechts tweeënhalve maand in Afghanistan heeft verbleven en niet twee jaar. Voor zover ze daar haar onwetendheid over Afgaanse stammen etnische groepen, termen in het Pashtoe, dagdagelijkse aspecten van het leven in Afghanistan en dergelijke meer tracht te vergoelijken, kan dit niet overtuigen daar reeds in het arrest van de Raad in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming werd geoordeeld dat ze als Afgaanse vluchteling opgegroeid in Pakistan er redelijkerwijs kan worden aangenomen dat ze in contact is gekomen met de Afgaanse taal, gewoonten en gebruiken. Ze doet in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen enkele moeite om deze vaststellingen om te buigen louter dan te verklaren dan dat ze slechts tweeënhalve maand in Afghanistan heeft verbleven. Gelet op het bovenstaande kunnen haar verklaringen en documenten niet aannemelijk maken dat ze de Afgaanse nationaliteit bezit en tweeënhalve maand in Afghanistan heeft verbleven. Aldus kunnen de huidige afgelegde verklaringen en bijgebrachte documenten niet worden beschouwd worden als nieuwe elementen die haar kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

De verzoekende partij brengt dus geen nieuwe elementen naar voor die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Voor zover ze zich beroept op de problemen met haar oom dient te worden opgemerkt in het arrest van 17 mei 2023 met nummer 289 058 reeds werd gesteld dat deze problemen geen verband houden met haar verzoek om internationale bescherming. Dit is dus geen nieuw element die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

In navolging van de commissaris-generaal dient te worden besloten dat de verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt laat staan dat ze haar Afgaanse nationaliteit aannemelijk maakt. Haar verwijzingen in het verzoekschrift naar verschillende rapporten die een beeld schetsen van de humanitaire, socio-economische en veiligheidssituatie in Afghanistan waarmee ze wil aantonen dat ze in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet is dan ook niet dienstig. Eenzelfde redenering kan worden gemaakt over haar betoog waarmee ze wil aantonen dat ze verwesterd is of als verwesterd zal worden beschouwd bij een terugkeer naar Afghanistan aangezien ze haar Afgaanse nationaliteit niet aannemelijk kan maken.

6. Wat betreft de ingeroepen schending van de artikelen 48/6, § 5 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij op geen enkele wijze toelicht waarom zij van oordeel is dat de hierboven vermelde artikelen worden geschonden. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of rechtsbeginsel wordt geschonden. Aangezien de verzoekende partij dit volledig nalaat, is dit middel niet-ontvankelijk.

7. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om haar verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van haar huidig (volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om de verzoekende partij, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

9. Bijgevolg lijkt de verzoekende partij geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat ze in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 13 juni 2024 staat het volgende vermeld:

"Tolk 1626 legt de eed af en tolkt Pashtou

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

Adv VzP stelt dat VzP uit Lagman afkomstig is en sinds '21 in België leeft, ze geeft toe dat VzP niet van de 1ste keer de waarheid verteld heeft maar dat was onder invloed en druk van een oom, die haar gebrainwasht heeft, intussen heeft ze dit rechtgezet en bracht ze duidelijkheid omtrent haar ID en verblijfplaatsen in Afghanistan en Pakistan. Ze legt een aanvullende nota neer met een update van landeninformatie van mei '24, meer bepaald inzake de terugkeerders, tezamen met foto's, loonfiches van haar tewerkstelling in de horeca hier in België. Ze stelt andere waarden en normen aan te nemen waardoor een aanpassing aldaar supermoeilijk wordt, ze heeft immers nooit geleefd onder het strenge regime van de taliban. Psychologisch is dit zeer belastend, deze moeite met de strenge regels. Ze heeft hier een leven opgebouwd en heeft geen netwerk in Afghanistan. Ondanks haar vraag gehoord te worden heeft ze die kans niet gekregen. VzP bepleit uitgebreid haar integratie met school, werk, vrienden. Indien deze VIB wordt geweigerd is moet ze vertrekken

uit het opvangcentrum, ze kan ook niet terecht bij vrienden als ze geen papieren heeft. Een VIB in Duitsland of Frankrijk brengt haar hier terug en ze wil niet op straat gaan leven. Haar allereerste interview verliep moeizaam omwille van teveel mensen rondom haar en de invloed van haar oom. Ze licht de (financiële) reden toe waarom haar vader de enige is met een verblijfskaart in Pakistan, de rest van de familie heeft er geen. Ze wil terug gehoord worden want ze wil wat ze hier intussen opgebouwd heeft niet achterlaten.”

5. Verzoekende partij brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 30 april 2024.

Zij slaagt er met deze argumentatie namelijk niet in om de onduidelijkheid die zij geschapen heeft rond haar nationaliteit en regio van herkomst, op te klaren. Door louter te herhalen dat zij de eerste keer niet de waarheid verteld heeft en intussen duidelijkheid gebracht heeft omtrent haar identiteit en verblijfplaatsen in Afghanistan en Pakistan kan zij niet gevolgd worden. De argumentatie van bovenvermelde beschikking blijft aldus behouden. Verzoekende partij brengt ter terechtzitting geen elementen aan die de beoordeling van de Raad in voormeld arrest of in voormelde beschikking in een ander daglicht kunnen plaatsen.

Aangezien zij er aldus niet in slaagt om klare wijn te schenken met betrekking tot haar nationaliteit en regio van herkomst, maakt verzoekende partij door haar eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van haar eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. Voor zover verzoekende partij ter terechtzitting en in haar aanvullende nota elementen van (gepercipieerde) verwestering aanhaalt, zijn deze aldus niet dienstig aangezien deze elementen beoordeeld dienen te worden ten opzichte van het land van herkomst, waarover geen duidelijkheid bestaat. Hetzelfde geldt voor de landeninformatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Afghanistan. Verzoekende partij slaagt er niet in om haar afkomst uit Afghanistan aannemelijk te maken als gevolg waarvan hierover geen beoordeling gemaakt kan worden.

Waar verzoekende partij ter terechtzitting nog aanhaalt dat zij graag opnieuw gehoord zou worden omdat zij wat ze hier heeft opgebouwd niet wil achterlaten, dient opgemerkt te worden dat zij de mogelijkheid gekregen heeft om alle relevante elementen voor te leggen bij de “*verklaring volgend verzoek*” alsook om bijkomende elementen bij te brengen per aanvullende nota en ter terechtzitting, waarvan zij gebruik heeft gemaakt.

Gelet op het voorgaande, brengt de verzoekende partij geen valabele elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

V. SCHOENAERS,

toegevoegd griffier

De griffier

De voorzitter,

V. SCHOENAERS

M. RYCKASEYS